

beskæftiget Sindene, og jeg vil ikke undlade at berøre det med et Par Ord. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt det kunde anses for rigtigt, at man ved Udbydelsen af dette Arbejde undlod at slaa ind paa den ikke ukendte Vej: offentlig Licitation. Ikke saaledes at forstaa, at det Tilbud, der her foreligger fra en navngiven Murmester i Nyborg, skulde være bindende for Staten, selvfølgelig har den højtærede Justitsminister reserveret sig i alle Muader i saa Henseende, men det er saaledes at forstaa, at vedkommende Entreprenør er bunden overfor Staten, og jeg skønner ikke rettere end, at det er paa en saadan Maade, at man derigennem har al Garanti for, at den her anførte Overslagssum ikke vil blive overskreden. Det, der skal foregaa, for saa vidt denne Sag bliver vedtagen her, er jo en yderligere Bearbejdelse saavel af Tegningerne som af Konditionerne og Beskrivelserne, og naar dette foreligger, formener jeg, at der fra Arkitektens Side vil blive foretaget en nøjagtig Beregning af hele Arbejdet, og først derefter vil antagelig en Konference finde Sted mellem vedkommende Tilbudgiver, den bemeldte Murmester, og Arkitekten. For saa vidt man da kommer overens om, at disse Beregninger ere rigtige, og at Prisansættelsen er den virkelige Udgiftspris, vil der kunne være Tale om at acceptere Tilbudet. Gaar man frem ad den Vej, har Staten efter min Opfattelse den allerbedste Garanti for, at Arbejdet bliver udført til den Pris, det virkelig bør koste, og ikke mere. Endvidere vil man saa have en Garanti for, at Arbejdet bliver udført af en Mand, der er i Stand til at gøre det paa rette Maade saavel med Hensyn til selve Arbejdspræstationen som med Hensyn til at overholde den forholdsvis korte Tidsfrist, der vil blive stillet. Det vil ogsaa være en stor Behagelighed for den Mand, der skal lede Arbejdet, at han paa Forhaand har Kendskab til de Haandværkere, der ville faa med Sagen at gøre, nemlig Haandværkerne fra Nyborg, han vil da med Sikkerhed kunne træffe sine Dispositioner. Som Sagen foreligger, vil dette derfor være den eneste rigtige Maade at gaa frem paa. Hermed skal ikke være sagt, at der ikke kunde være Forhold, under hvilke det maaske kunde siges at være i Statens Interesse, maaske ogsaa i Haandværkets Interesse, at der foranstalttes en offentlig Licitation. I al Almindelighed tror jeg det ikke, men der er ingen Anledning til fra min Side her at komme ind paa dette Spørgsmaal. I den fore-

liggende Sag bør man derfor efter min Mening forsøge at komme den foreslaaede Vej ud ogsaa af den gode Grund, at man derved vil spare en Del Tid. Hvis Sagen skal forberedes til offentlig Licitation, vil der gaa adskillige Uger, selv om der arbejdes med den allerstørste Kraft derpaa. Det er jo ikke noget lille Arbejde. Der skal gives en vis Tid til de tilbudgivende til Beregning af deres Overslag. Dermed vil der gaa nogle Uger. Naar Tilbudene indkomme, skal der foretages en Undersøgelse af den tilbudgivers Forhold, som man mener eventuelt at ville overdrage Arbejdet, og det vil atter tage en ret betydelig Tid. Naar jeg nævner et Par Maaneder, er det sikkert den allerkorteste Tid. Sagen ligger saaledes for, at hvis Arbejdet ikke bliver paabegyndt allerede i denne Forsommer, kan det neppe fuldføres i den Tid, der er anført, ca. 16 Maaneder. Beregningen gaar jo ud paa, at der saa vidt muligt skulde være 2 Somre og 1 Vinter dertil. Hvis man glider for langt hen i Sommeren, saa der bliver lige Dele af begge, er jeg bange for, at Tiden bliver overskreden, ganske bortset fra den Tid, der tabes. Hvis man gaar den Vej, som det, saa vidt jeg forstaa, er den højtærede Ministers Ønske at gaa, vel at mærke, naar Statens Interesser kunne varetages paa den Maade, vil man kunne vinde i alt Fald en Maaned og kunne faa begyndt saa meget tidligere. Jeg tror, det høje Ting kan føle sig betrygget i saa Henseende.

Sluttelig skal jeg udtale, at vi staa her overfor en Opgave, som bør løses af Hensyn til Retssikkerheden, og for at de afsagte Straffedomme kunne fuldbyrdes paa lovmæssig Maade. Det kunne de desværre ikke, som Forholdene nu ere. Jeg er af den Mening, at Opgaven kan løses paa den i Lovforslaget angivne Maade ved Opførelse af en Straffeanstalt ved Nyborg, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Sagen til hurtig Fremme og Vedtagelse i dette Ting.

Johansen: Det er jo ikke glædeligt, at vi skulle beskæftige os med denne Sag, der vil medføre meget store Udgifter, men Forholdene ere af den Beskaffenhed, at der ikke er andet at gøre end at gennemføre dette Forslag, thi Administrationen og Fængselsautoriteterne have jo gjort alt, hvad der kunde gøres for at raade Bod paa den Mangel paa Plads, der allerede har været i en lang Række af Aar; og selv om en Del af de Foranstaltninger,